ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Δρχ. 108.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 54.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 27.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . »
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 37.5

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1024 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 καὶ 25—94 | ΠΑΤΡΑΙ Κυριακὴ 30 Νοεμβρίου 1947

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΥΠΕΡΜΑΧΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ Κ. ΦΑΝΗ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἤχοῦσε πάντοτε μέσα στὴν ψυχὴ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ τελευταία, ἡ θεία παραγγελία του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτὰ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Καὶ στὴν ἀρχὴ, συνεπαρμένοι, οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τὰ καταπληκτικὰ γεγονότα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου παρέμειναν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ στὶς γύρω περιοχὲς, κατηχοῦντες στὴ νέα θρησκεία καὶ μαζευόμενοι σὲ κοινὲς συναθροίσεις ἢ ἀγάπες, ὅπου ἀναπολοῦσαν τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, συνέτρωγαν ἀδελφωμένοι καὶ τραγουδοῦσαν διαφόρους ὕμνους στὴ μνήμη του. Ἀλλ' αὐτὰ ἦσαν μικρὰ ἡ σκέψις τους ἀγκάλιαζε ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Ὁ Χριστιανισμὸς ἔπρεπε ν' ἁπλώση τὰ φτερά του κι' ἡ παραγγελία τοῦ Κυρίου νὰ πραγματοποιηθῆ. Ἔτσι ἡ φλόγα ποὺ τοὺς ἔκαιγε νὰ βγοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ στενὸ κύκλο τῆς Γαλιλαίας, τὸ πάθος νὰ διαδόσουν εὐρύτερα τὶς ἰδέες τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ πρὸ πάντων ἡ ἐντολὴ τοῦ Ἰησοῦ: «Πορευθέντες μαθητεύσατε», τοὺς βιάσε τέλος νὰ χωρισθοῦν καὶ νὰ στραφῆ καθένας τους σὲ διάφορα σημεῖα τῆς ἀπέραντης τότε Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας κι' ἀρχίση τὸ κήρυγμα καὶ σ' ἄλλους λαούς. Τὸ φρικτὸ μαρτύριο τοῦ Στεφάνου τὸ 36 μ. Χ. ποὺ μὲ τὰ μάτια τους εἶδαν, ἔδωκε ἀφορμὴ στὸ χωρισμὸ καὶ στὴ διασκόρπιση τῶν Ἀποστόλων σὲ διάφορα σημεῖα. Κι' ἄλλοι πῆγαν στὴν Ἀνατολὴ καὶ ἄλλοι στὴ Δύση. Μεταξὺ τούτων ἦταν ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας, «ὁ Πρωτόκλητος» ποὺ τὸν ὠνόμασαν ἔτσι, γιατὶ πρῶτος αὐτὸς κλήθηκε ἀπὸ τὸ Χριστὸ καὶ πρῶτος ἀσπάσθηκε τὴ διδασκαλία του.

Ἀφοῦ ὁ Χριστὸς βαπτίσθηκε ἀπὸ τὸν Ἰωάννη καὶ κατόπιν νήστεψε σαράντα μέρες στὴν ἔρημο τελευταῖα βγῆκεν ἐκεῖθε καὶ περιδιάβαζε γύρω στὴ θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, πρὶν ἀρχίση τὸ κήρυγμα. Ἐνῶ περπατοῦσε, στάθηκε ξαφνικὰ καὶ παρατήρησε δυὸ ψαράδες πούριχναν τὰ δίχτυα τους. Ὁ ἕνας ἦταν ὁ Ἀνδρέας κι' ὁ ἄλλος ὁ Πέτρος, ὁ ἀδελφός του. «Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας» ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ βάλλοντας ἀμφίβληστρον, (δίχτυ: πεζόβολον), ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς καὶ λέγει αὐτοῖς. Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτόν". (Κατὰ Ματ. 4,18-20). Αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη ἐπαφὴ τοῦ Ἀνδρέα μὲ τὸν Χριστιανισμόν. Κατόπιν ἀκολούθησε παντοῦ τὸν Ἰησοῦν μέχρι τῆς Ἀναστάσεως καὶ τέλος ἀτενφάσισε μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους νὰ πορευθῆ στὰ διάφορα ξένα ἔθνη καὶ κηρύξη τὴ νέα θρησκεία. ὅπως πρόσταξεν ὁ Κύριος: «κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναχθέντες καὶ ἐμέριζον ἑαυτοῖς τὰς χώρας βάλλοντες κλήρους, ὅπως ἀπέλθῃ ἕκαστος εἰς τὸ λαχὸν αὐτοῦ μέρος». (Πράξις Ἀνδρέου καὶ Ματθαίου, σελ. 132).

Μεταξὺ ἐκείνων, καθὼς εἴπαμε, ποὺ θὰ περιώδευαν στὴ Δύση ἦταν καὶ ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας. Δυστυχῶς τὰ δρομολόγια τῶν ταξιδιῶν του δὲν μποροῦν νὰ καθορισθοῦν μ' ἀκρίβεια. Οἱ περισσότεροι ἱστορικοὶ τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων παραδέχονται καὶ δὲν ἀποδέχονται τὶς διάφορες παραδόσεις, ἀφοῦ μέσα στὶς «Πράξεις τῶν Ἀποστόλων» δὲν μνημονεύονται ὁδοιπορίες τοῦ Ἀνδρέα. Κι' ὅμως ὁ θρύλος τῶν μεγάλων κατηχητικῶν περιοδειῶν του παρέμεινε ζωντανὸς, κι' ἀφοῦ πέθανε, καὶ διατηρεῖται μέχρι σήμερα στὰ μέρη ποὺ περιώδευσε. Ὁ Ἀπόστολος, μάλιστα, Ἀνδρέας θὰ μποροῦσε νὰ ὀνομασθῆ ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν Βαλκανικὸς Ἀπόστολος κι' ὁ πρῶτος ποὺ κήρυξε τὸν Χριστιανισμὸν στὶς χῶρες τῆς Ἀχαΐας, τῆς Ρωμαϊκῆς, δηλαδὴ, ἐκείνης ἐπαρχίας ποὺ περιελάμβανε τὴν κυρίως Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ Πηνειοῦ μέχρι τοῦ Ταινάρου. Καὶ λέγεται πὼς ἔφθασε μέχρι τὸ Κίεβο τῆς Ρωσσίας καὶ πὼς περιπλανήθηκε καὶ σ' ἄλλες βόρειες χῶρες, στὸν Πόντο, στὴν Κριμαία καὶ σ' ἄλλα μέρη. Ἀλλ' οἱ ἀκριβέστερες εἰδήσεις τῶν «Πράξεων τοῦ Ἀνδρέα» ποὺ περισώθηκαν στ' ἀπόκρυφα κείμενα τῆς Νέας Γραφῆς, συγκεντρώνονται στὶς βαλκανικὲς περιοχές. Εἶναι σήμερα ἀναμφισβήτητο, πὼς πρῶτος ὁ Ἀνδρέας κήρυξε στὸ Βυζάντιο καὶ πὼς πρῶτος χειροτόνησε τὸν Ἐπίσκοπο τῆς πόλεως ἐκείνης Στάχυ, ἐνῶ συγχρόνως ἵδρυσε ἐκεῖ τὸν πρῶτον «Εὐκτήριον Οἶκον». Ὁ Μεγάλος Συναξαριστὴς, μιλῶντας διὰ τὶς περιοδείες τοῦ Ἀνδρέα λέει τὰ ἑξῆς περιστατικά: «Εἰς τὸν Πρωτόκλητον ἐκληρώθη μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου, ἡ Βιθυνία καὶ ὁ Εὔξεινος Πόντος καὶ τὰ μέρη τῆς Προποντίδος, ἤτοι τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τοῦ Μαρμαρᾶ ἀρχόμενα καὶ ἐκτεινόμενα ἕως τὴν Μαύρην Θάλασσαν. Ὁμοίως καὶ ἡ Χαλκηδὼν καὶ τὸ Βυζαντιον καὶ ἡ Θρᾴκη καὶ ἡ Μακεδονία μέχρι Δουνάβεως. Ὡσαύτως καὶ ἡ Θεσσαλία καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ τὰ μέρη τὰ ὁποῖα φθάνουσιν ἕως τὴν Ἀχαΐαν ἐπαρχίαν τῆς Πελοποννήσου» (Τόμος Α' σελὶς 310).

Ἀφοῦ κήρυξε στὸ Βυζάντιο προχώρησε πιὸ πέρα στὴ Θράκη, στὴ Μακεδονία καὶ στὴ Θεσσαλία καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Ἀχαΐα καὶ φαίνεται πὼς ἐγκαταστάθηκε στὴν Πάτρα, ποὺ κατέστησε τὸ κέντρον τῶν κατηχητικῶν κηρυγμάτων καὶ ἐνεργειῶν. «Ἡ Πρᾶξις καὶ τὸ Μαρτύριο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου» ποὺ τύπωσε ὁ Τίσσενторφ, δὲν περιέχουν παρὰ τὰ σχετικὰ μὲ τὴ δρᾶσι καὶ τὸ μαρτύριο τούτου στὴν πρωτεύουσα τῆς Ἀχαΐας, τὴν Πάτρα. Φαίνεται δὲ πὼς γράφηκαν ἀπὸ αὐτόπτη, καθὼς δείχνει αὐτὴ ἡ ἀρχὴ τῶν Πράξεων: «Ἄπερ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες οἵτε πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἀχαΐας, γέγραφήκαμεν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ ὀνόματι... Ταύτην τὴν πίστιν μεμαθήκαμεν παρὰ τοῦ μακαρίου Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗτινος καὶ τὴν πάθησιν, κατ' ἐνώπιον ἡμῶν προσκειμένην, ἑωράκοτες, καθόσον δυνάμεως ἔχομεν ἀναγράψασθαι, οὐκ ὀκνήσαμεν.» (Πράξεις Ἀποστόλου. ,Απόκρυφοι, τόμος Γ' σελ. 106).

Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας κατέλυσε στὴν Πάτρα στὸ σπίτι κάποιου Σωσίου ποὺ θεράπευσε, ἐπιθέτοντας τὰ χέρια πάνω στὸ σῶμα του,ὅπως ἔκανε κι' ὁ Χριστός. Κατόπιν γιάτρεψε καὶ τὸν ὑπηρέτη τοῦ ἀνθυπάτου τῆς Ἀχαΐας Αἰγεάτου, καθὼς καὶ τὴ γυναῖκα τοῦ Αἰγεάτου Μαξιμίλλα καὶ πολλοὺς ἄλλους, ἐνῶ συγχρόνως δίδασκε καθήμενος κοντὰ στὴν πηγὴ τοῦ Διονύσου, ὅπου καὶ τὸ Μαντεῖο τοῦ εἰδωλολατρικοῦ ἐκείνου Θεοῦ. Ὁ ἀνθύπατος Αἰγεάτης, πῆγε στὴ Ρώμη γιὰ δουλειὲς τῆς Ἀχαΐας, ὁπότε τὸν ἀντικατέστησε ὁ ἀδελφός του, Στρατοκλῆς φιλόσοφος καὶ μαθηματικὸς, καὶ μαζὶ καθηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ ὑπηρέτης κι' αὐτοῦ ἔπεσε ἀπὸ σεληνιασμό. Ἀλλὰ μόλις ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας τὸν ἄγγιξε ἀμέσως θεραπεύθηκε. Τὰ καταπληκτικὰ αὐτὰ γεγονότα ἔπεισαν τὸν Στρατοκλῆ καὶ τὴ γυναῖκα τοῦ Αἰγεάτου, Μαξιμίλλα γιὰ τὴν ἁγιότητα καὶ τὴ θεία δύναμι τοῦ Ἀνδρέα, ποὺ πήγαζε ἀπὸ τὴ βαθειὰ πίστι του στὸ Χριστὸ καὶ στὴ θρησκεία. Δὲν ἄργησαν δὲ νὰ βαπτισθοῦν ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον. «Καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ πάσχοντες ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας ἔγιναν ὑγιεῖς διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἀποστόλου καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν».

Ὅταν ὁ Αἰγεάτης γύρισε ἀπὸ τὴ Ρώμη, ἀντιμετώπισε μιὰ νέα κατάστασι μέσα στὸ σπίτι του! Ἡ γυναῖκα του Μαξιμίλλα ἀρνήθηκε σ' αὐτὸν κάθε συζυγικὴ σχέσι. Τοῦτο ἐξώργισε τὸν ἀνθύπατο ποὺ δὲν ἄργησε νὰ μάθη τὰ αἴτια. Κάλεσε τότε τὸν Ἀπόστολο καὶ τὸν ρώτησε σχετικῶς μὲ τὴ νέα θρησκεία καὶ τὴ διδασκαλία του. Ὁ Ἀνδρέας μὲ παρρησία καὶ θάρρος ἀνέπτυξε τὰ δόγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ προσπάθησε νὰ πείση τὸν Αἰγεάτη νὰ γίνη κι' αὐτὸς Χριστιανός. «Αἱ Πράξεις τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου» περιέχουν πλατύτατα ὅλην τὴν ἐπιχειρηματολογία τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὶς ἀπαντήσεις τοῦ ἀνθυπάτου, ποὺ τελειωτικὰ πρόσταξε τὴ σταύρωσι τοῦ Ἀποστόλου ὡς Χριστιανοῦ. Τὴν ἄλλη μέρα τὸν σταύρωσαν στὴν Πάτρα. Μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς ὁ Ἀνδρέας ἐμακάριζε τὸν ἑαυτό του, γιατὶ κι' αὐτὸς πήγαινε ἀπὸ τὸν ἴδιο θάνατο, ὅπως κι' ὁ Χριστός. Ἀτενίζοντας δὲ ψηλὰ στὸν οὐρανὸ σὰν νἄβλεπε μπροστά του αὐτὸ τὸ Μεγάλο Διδάσκαλο νὰ παρακολουθῆ τὸ μαρτύριό του, ἀνέκραξε πρὶν παραδώση τὸ πνεῦμα του: «Καιρὸς ἐστὶ, ἵνα ἀποδοθῆ τῇ γῇ τὸ σῶμα μου κἀμὲ πρὸς σὲ ἐλθεῖν, Κύριε, ὁ ζωὴν αἰώνιον διδοὺς, Σὺ, ὁ Διδάσκαλός μου, ὃν ἠγάπησα, ὃν ἐν τούτῳ τῷ Σταυρῷ καθομολογῶ, ὃν εἶδα, ὃν ἔχω. Δέξαι με, Δέσποτα». Χαρούμενος κι' εὐχαριστημένος σὰν αὐτὸς ὁ Χριστὸς νἄκλεισε τὰ μάτια του πάνω στὸ σταυρὸ, παρέδωκε τὸ πνεῦμα του στὸν Κύριο.

«Οἱ Πράξεις τοῦ Ἀνδρέου», ἀναφέρουν πὼς μιὰ θεία λάμψι σὰν ἀστραπὴ ποὺ βγῆκε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, διαχύθηκε γύρω στὸν Ἀπόστολο καὶ τὸν κύκλωσε πάνω στὸν σταυρὸ, ποὺ βάσταξε μισὴ ὥρα: «Λαμπηδὼν γὰρ σφοδροτάτη, ὡς ἀστραπὴ, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξελθοῦσα κατηύγασεν αὐτὸν καὶ οὗτος αὐτὸν περιεκύκλωσεν, ὥστε τὸ παράπαν ἐκ τῆς τοιαύτης λαμπρότητος μὴ δύνασθαι ὀφθαλμοὺς ἀνθρωπίνους βλέψαι αὐτόν. Διέμεινεν οὖν ἡ αἴγλη ὡς ἡμιώριον διάστημα». Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀποθέωσι τοῦ φωτὸς ἔκλεισε σὲ τὰ μάτια του ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας. Τὸ δὲ κορμί του παρέλαβον σὲ λίγο ἡ Μαξιμίλλα κι' ὁ Στρατοκλῆς καὶ τὸ θάψαν τὸ κήδευσαν. «Μετ' ἀρωμάτων πολυτίμων κατέθετο ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς μνήματι ἡ Μαξιμίλλα». Κατὰ τὴν τοπικὴ ὅμως παράδοσι ὁ Ἀπόστολος τάφηκε στὸ μέρος, ὅπου βρίσκεται σήμερα ὁ ναός του καὶ μέσα στὸ χῶρο, ὅπου ὑπάρχει τὸ κενοτάφιο τούτου. Ἀγνοοῦμε πότε ἔγινε ἡ σταύρωσις, ἀλλ' ἄν τὸ ἔτος παρέμεινε ἄγνωστο, ὅμως ἡ μέρα ἦταν «πρὸ μιᾶς Καλενδῶν Δεκεμβρίου, ἤτοι 30 Νοεμβρίου. Δὲν εἶχε περάσει πολὺς χρόνος ἀφ' ὅτου σταυρώθηκε καὶ τὸ σῶμα του ἄρχισε «εὐεργεσίας παρέχον» σ' ὅσους ζητοῦσαν τὴ χάρι του. Ὁ Ἀπόστολος δικαιολογημένα ἀνακηρύχθηκε πολιοῦχος καὶ προστάτης τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ἀφ' ὅτου ὁ Χριστιανισμὸς ἔγινε ἡ ἐπίσημη θρησκεία τοῦ Κράτους τὸ 323 μ. Χ. Ἰδίως τὴ μεγάλη θαυματουργική του δύναμι ἔδειξε ὁ Ἅγιος κατὰ τὶς ἐπιδρομὲς τῶν Σλαύων, ὁπότε ἀναγνωρίσθηκε ὑπέρμαχος αὐτῆς καὶ σωτήρας.

Ἀθῆναι Φ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΚΗΡΥΧΘΗ!

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. Α. ΛΟΟΥ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ,, ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ φρίκη ἑνὸς νέου πολέμου εἶναι ἀνωτέρα καὶ τῆς φαντασίας ἀκόμη καὶ τῶν πεπειραμένων στρατιωτικῶν. Διότι τὰ νεώτερα καὶ τὰ καταστρεπτικώτερα πολεμικὰ ὅπλα εὑρίσκονται εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν ἐπιστημόνων. Μόνον ἕνας ἐπιστήμων εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώση μίαν εἰκόνα τοῦ Ἀρμαγεδόνος εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας — καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον ἐνδιδειγμένους εἶναι ὁ γνωστὸς Ἄγγλος ἐφευρέτης καὶ συγγραφεὺς καθηγητὴς Α. Λόου, ὁ ὁποῖος εἰς τὰ κατωτέρω εἰδικῶς γραφέντα ἄρθρα δίδει μίαν εἰκόνα τῆς μορφῆς ποὺ θὰ ἔχῃ ἕνας τοιοῦτος πόλεμος εἰς τὸ μέλλον. Ὁ καθηγητὴς Λόου τονίζει ὅτι ἕκαστον τῶν ὅπλων ποὺ περιγράφει ἢ ὑπάρχει ἤδη ἢ εἶναι εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προγματοποιήσεώς του. Ὁ καθηγητὴς Λόου, ἐφευρέτης πολλῶν πολεμικῶν μέσων καὶ διάσημος διὰ τὰς προβλέψεις του, παρέχει μίαν τρομακτικὴν εἰκόνα τῆς φρίκης ποὺ θὰ προκαλέση ἡ ἀπεριόριστος χρησιμοποίησις τῆς ἐπιστήμης εἰς τὸν πόλεμον.

Θὰ ἔχουν περάσει ἀρκεταὶ ἑβδομάδες ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ προσεχοῦς πολέμου πρὶν νὰ γίνῃ ἡ ἐπίσημος κήρυξίς του ἢ, διὰ τὸν λόγον αὐτόν, πρὶν τὰ ἐμπεπλεγμένα εἰς αὐτὸν ἔθνη πληροφορηθοῦν ὅτι εὑρίσκονται εἰς πόλεμον. Τὸ στοιχεῖον τοῦ αἰφνιδιασμοῦ, σημαντικώτατον εἰς τὴν πολεμικὴν στρατηγικὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος τῶν σπηλαίων ἔστησεν ἐνέδραν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ του, θὰ λάβῃ νέαν μορφὴν τὴν ἐποχὴν τῶν ἀτομικῶν βομβῶν καὶ τοῦ πολέμου μὲ τὰ «κουμπιά».

Διὰ ν' ἀποφύγωμεν διεθνεῖς παρεξηγήσεις, ἄς ὀνομάσωμεν τὰς δύο χώρας ποὺ θὰ ἐμπλακοῦν εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν «Ἐρυθρᾶν» καὶ «Κυανῆν».

Ἐπὶ ἔτη παρεσκευάζετο πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἀλλὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας ἐφαίνετο ὅτι ἡ διπλωματία ἐθριάμβευσεν. Ἡ Ἐρυθρὰ ἐφαίνετο ἑτοίμη νὰ συμβιβασθῇ καὶ τὸ τελευταῖον πρᾶγμα ποὺ ἐπεθύμει ἡ πλουσία Κυανὴ ἦτο ὁ πόλεμος. Αἱ ἐφημερίδες γράφουν ὅτι αἱ διαφοραὶ θὰ ρυθμισθοῦν. Ἀλλ' αἱ ἐφημερίδες δὲν γνωρίζουν ὅτι ὁ πόλεμος ἔχει ἤδη ἀρχίσει. Ἀκόμη καὶ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς Κυανῆς δὲν τὸ γνωρίζει.

Ὁ πόλεμος ἤρχισεν ὅταν μερικὰ κιβώτια ἐτοποθετήθησαν ἀπὸ μερικοὺς πράκτορας τῆς Ἐρυθρᾶς εἰς ἀποθήκας σιδηροδρομικῶν σταθμῶν, εἰς δωμάτια ξενοδοχείων καὶ ἄλλα παρόμοια μέρη. Πρὶν νὰ κλειδώσουν τὶς βαλίτζες των, οἱ πράκτορες ἔστριψαν μέσα εἰς αὐτὰς ὡρισμένα κουμπιά. Τὴν καθωρισμένην ὥραν — μετὰ μερικὰς ἡμέρας ἢ μῆνας — αἱ βαλίτζαι αὐταὶ θὰ ἀρχίσουν νὰ ἐκπέμπουν ἠλεκτρικὰ κύματα καὶ μετ' ὀλίγα δευτερόλεπτα θ' ἀρχίσουν νὰ διευθύνουν βλήματα τοποθετημένα ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰν εἰς ἐγκαταλελειμμένα ὀρυχεῖα.

Αἱ βαλίτζαι — πομποὶ δὲν ἐλκύουν τὰ βλήματα — πρᾶγμα ποὺ θ' ἀπαιτοῦσε τὴν τοποθέτησίν των πλησίον τῶν στόχων, π. χ. μεγάλης σημασίας στρατιωτικῶν ἢ διοικητικῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα φρουροῦνται καλῶς. Ἁπλῶς κατευθύνουν τὰ βλήματα πρὸς τοὺς στόχους αὐτούς, ἴσως ἐξ ἀποστάσεως πολλῶν μιλίων.

Πολλαὶ ἑκατοντάδες χιλιάδων ἀνθρώπων δὲν θὰ μάθουν ποτὲ ὅτι ἤρχισε πόλεμος. Θὰ πέσουν τοὺς ἀρσιότατα διεσκορπισμένους στόχους, κατέπληξαν κατ' ἀρχὰς τοὺς ἐπιστήμονας τῆς Ἐρυθρᾶς μέχρις ὅτου οὗτοι ἀνεκάλυψαν ὅτι αἱ βόμβαι αὗται δὲν ἐσκοπεύοντο ἀλλ' ἦσαν κανονισμέναι ὥστε ν' ἀκολουθοῦν τὴν τροχιὰν τῶν ἰδικῶν των βλημάτων —ἕνας σύγχρονος πόλεμος μὲ «κουμπιὰ» ἀλλὰ ἀνάλογος μὲ τὴν ἀπάντησιν τοῦ πυροβολικοῦ, τὸ ὁποῖον σκοπεύει τὰς φλόγας τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ.

Ἡ ἀνακάλυψις κατέληξεν εἰς μίαν ἀνάπαυλαν καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευράς, διότι ἡ Ἐρυθρὰ δὲν ἐτολμοῦσε νὰ ἐξαπολύσῃ βλήμα τὰ τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευαν ἁπλῶς ὡς στόχος. Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τοῦ πολέμου οἱ ἀντίπαλοι ἐπολεμοῦσαν ἐξ ἀποστάσεως πεντακοσίων μέχρι δέκα χιλιάδων μιλίων. Ἀλλὰ τὸ παλαιὸν πρόβλημα τῆς συμπλοκῆς καὶ τῆς κατακτήσεως τοῦ ἐδάφους παρέμενεν. Ἔχοντες αὐτὸ ὑπ' ὄψιν των καὶ μὲ τὴν πιθανότητα ὅτι ἂν ἐξαπελύετο δὲν θὰ ἦτο πλέον εὔκολον νὰ περιορισθῇ καὶ αἱ δύο παρατάξεις ἐδίστασαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν ἀσθένειαν ὡς ὅπλον.

Εἶχον καὶ οἱ δύο χημικὰ καὶ βιοχημικὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα, του λάχιστον θεωρητικῶς, ἦσαν ἱκανὰ νὰ σαρώσουν τὸν πληθυσμὸν ὁλοκλήρου ἠπείρου μέσα εἰς μίαν ἡμέραν. Ἀλλ' αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ καταστρεπτικότης των συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ μὴ χρησιμοποιηθοῦν. Ὁ πόλεμος ἀντὶ νὰ εἶναι ὑπόθεσις μιᾶς ἑβδομάδος ἢ δύο, ὅπως προέλεγαν πολλοὶ εἰδικοί, κατήντησε σχεδὸν χρόνιος.

Ἴσως τὸ καταπληκτικώτερον ἦτο ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ὁ ἄμαχος πληθυσμὸς προσηρμόσθη εἰς τὴν κατάστασιν αὐτήν.

Αἱ ἀπώλειαι καὶ αἱ καταστροφαὶ ἦσαν μεγάλαι, ἀλλ' ἐνεργὸς καὶ ἡ παθητικὴ ἄμυνα οὐδέποτε ἐκινδύνευσε νὰ καταρρεύσῃ.

Καθηγητὴς Α. Μ. LOW

****

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Τὸ 2ον (τελευταῖον) μέρος.

ΑΠΕΙΛΑΙ ΕΒΡΑΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟΝ

Ν. ΥΟΡΚΗ, 29 Νοεμβρίου. ('Ιδ. ὑπ.).— Οἱ γερουσιασταὶ κ.κ. Βάγκρερ καὶ Πέτερ, διὰ τῆ λεγραφημάτων των, τόσον πρὸς τὴν ἐν Οὐάσιγκτων Ἑλληνικὴν πρεσβείαν, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν παρὰ τῷ ΟΗΕ ἀντιπροσωπείαν, ζητοῦν ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἀπόσχῃ τῆς ψηφοφορίας καὶ μὴ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ζητουμένην διαίρεσιν τῆς Παλαιστίνης.

Ὅπισθεν τῶν ὡς ἄνω γερουσιαστῶν κρύπτονται, ὡς ἐναι εὐνόητον, σιωνιστικαὶ ὀργανώσεις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἡ ἰσχὺς τῶν ὁποίων εἶναι μεγίστη.

Ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων τούτων προσωπικοτήτων τοῦ Κογκρέσσου, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν καταφθάνει καθ' ἑκάστην σωρεία τηλεγραφημάτων σημαινουσῶν σιωνιστικῶν ὀργανώσεων καὶ ἀτόμων κατεχόντων ἐξεχούσας θέσεις, διὰ τῶν ὁποίων διατυποῦται ἡ ἀπειλὴ κηρύξεως οἰκονομικοῦ πολέμου ἐκ μέρους τοῦ ἑβραϊκοῦ κεφαλαίου, εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ Ἑλλὰς ἐμμείνῃ ἐπὶ τῆς διατυπωθείσης ἀπόψεώς της.

Τὴν μεσημβρίαν χθὲς ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία εἰδοποιήθη τηλεφωνικῶς ὑπὸ ἀγνώστων σιωνιστῶν ὅτι τὰ γραφεῖα της θὰ ἀνατιναχθοῦν, ἐν εἴδει ἀντιποίνων καὶ ὡς πρώτη προειδοποίησις, διατυπωθεισῶν καὶ ἑτέρων ἀπειλῶν.

ΕΑΝ ΟΙ 4 ΑΠΟΤΥΧΟΥΝ...

Η ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΙΔΙΚΗΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29 Νοεμβρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.). — Εἰς τὸ μηνιαῖον δελτίον τῆς Βρετανικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου διὰ τὴν Γερμανίαν, ἐδημοσιεύθη σήμερον ἔκθεσις εἰδικῆς ὑποεπιτροπῆς τῆς βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, δι' ἧς ὑποδεικνύεται εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἡ ἀνάγκη, ὅπως σχηματισθῇ ἐν Δυτικῇ Γερμανίᾳ ἀντιπροσωπευτικὴ Γερμανικὴ Κυβέρνησις, «μὲ πλήρεις εὐθύνας ἐντὸς σαφῶς καθωρισμένων ὁρίων», ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ οἰκονομικὴ ἑνότης ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει συνιστᾶται ὅπως ἡ Κυβέρνησις προβῇ τὸ ταχύτερον εἰς σαφῆ καὶ κατηγορηματικὴν δήλωσιν, ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τηρηθησομένην πολιτικὴν, ὡς ἐπίσης καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον περαιτέρω παραμονῆς τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων ἐν Γερμανίᾳ.

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐν λόγῳ ἐκθέσεως ἐγνώσθη, ὀλίγας μόνον ὥρας μετὰ τὴν σημερινὴν ἄρνησιν τοῦ κ. Μπέβιν ὅπως προβῇ εἰς ἀποκαλύψεις, ἐν σχέσει μὲ τὰ Βρετανικὰ σχέδια, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν